

FEUILLETON

FÉDÉRATION DENTAIRE INTERNATIONALE GENÈVE 2—6 AUGUSTUS 1925

Ditmaal was het de stad van den Volkerenbond, die hare gastvrije poorten geopend had ter ontvangst van de Fédération Dentaire Internationale, ter gelegenheid van de 19e Jaarvergadering van deze organisatie, en op Zondag 2 Augustus was een talrijke schare — vertegenwoordigers van de tandheekunde uit de meeste landen van Europa, Noord en Zuid-Amerika en Canada — aanwezig in het Hotel des Bergues, waar de Zwitsersche gastheeren hen een hartelijk welkom bereidden.

Vele handdrukken werden daar tusschen oude vrienden gewisseld en met genoegen merkten wij op, dat deze keer ook de Duitschers en Oostenrijkers in grooten getale waren opgekomen, terwijl al spoedig bleek, dat de naweën van den oorlog ook hier aan het verdwijnen waren, daar de verschillende nationaliteiten met groote gemoedelijkheid in min of meer vertrouwelijke gesprekken van gedachten wisselden, hetgeen direct het beste deed hopen voor de beraadslagingen der volgende dagen.

Maandagmorgen had de plechtige openingszitting plaats in het Palais Eynard, onder voorzitterschap van den heer *André Oltramare*, président de l'instruction publique.

De eere-voorzitter, de heer *Musy*, president van den Zwitserschen Bondsstaat, was door droeve familieomstandigheden verhinderd persoonlijk tegenwoordig te zijn en in zijn plaats heette de heer *Oltramare* uit naam van Zwitserland de gasten welkom.

Na een interessante openingsrede van Prof. *Brophy*, die uitvoerig de internationale tandheekkundige congressen van vroeger jaren beschouwde, kwamen in alphabetische volgorde de vertegenwoordigers der verschillende landen aan het woord, (voor Holland sprak van *Hasselt*) waarna ten slotte Prof. *Christiani*, deken van de Medische

Faculteit van Genève, en de heer *Derst*, afgevaardigde van het Bureau International du Travail vriendelijke woorden wijdden aan den internationalen arbeid der F. D. I.

De namiddag was gewijd aan een bijeenkomst van den Uitvoerenden Raad, waar in de eerste plaats in treffende woorden door verschillende sprekers werd gewezen op het groote verlies dat de F. D. I. had geleden door den dood van haar eere-voorzitter *W. B. Patterson*.

Een tweede droeve mededeeling was het bedanken van *J. Howard Mummery* die door slechten gezondheidstoestand niet langer in staat was deel te nemen aan de werkzaamheden en zich verplicht had gevoeld zijn verschillende functies neer te leggen. Als blijk van erkenning voor zijn vele verdiensten, werd hij met algemeene stemmen tot eere-voorzitter benoemd.

Ingekomen was voorts een schrijven van het Hoofdbestuur van het Internationale Roode Kruis, dat het bijzonder prijs stelde op de toegezegde medewerking onzer Federatie voor haar internationalen arbeid.

Vervolgens werd onmiddellijk overgegaan tot datgene, wat voor deze zitting de hoofdschotel was, de voorbereiding van het Congres te Philadelphia, en het woord werd gegeven aan *Dr. Logan*, voorzitter van dat Congres, teneinde hem in de gelegenheid te stellen een exposé te geven van wat men in Amerika van plan was en reeds verricht had en welke hulp men van de professie in Europa verwachtte.

Ook *Dr. King*, secretaris van het Congres, gaf eenige toelichtingen, terwijl *Dr. Turner*, voorzitter van het plaatselijk Comité te Philadelphia de verzekering kwam geven van het hartelijk welkom dat den Europeanen wacht, zoowel van de zijde van de tandartsen, als van landelijke en stedelijke autoriteiten. (Men zie verder hoofdartikel in dit nummer).

Prof. Dubeau van Montreal (Canada) deelde mede dat in 1926 ook in Canada een internationaal Congres zou worden gehouden en dat — in overleg met de Amerikanen — het tijdstip zóó gekozen zou worden, dat men gemakkelijk na Philadelphia, ook Montreal zou kunnen bezoeken.

De verdere dagen waren gewijd aan commissorialen arbeid, waarvan de resultaten werden voorgelegd aan de slotzitting van den Uitvoerenden Raad.

De *Hygiëne Commissie*, onder voorzitterschap van *Prof. Jessen* had in het bijzonder, veel werk gemaakt van haar programma dat

door den secretaris *Bruske* en zijn adjunct-secretaris *de Beer* op uitnemende wijze was voorbereid, en waarvan hier als belangrijkste punt mag worden aangestipt, het voorstel tot oprichten van een Internationaal Instituut voor Mondhygiëne te Parijs, met behulp van steun en subsidies der verschillende Regeeringen. Hopen wij dat het blijmoedig optimisme der voorstellers in dit opzicht niet beschaamd moge worden. Naar aanleiding van de vraag, indertijd door *Witthaus* in dit Tijdschrift gesteld, in hoeverre het gebruik van den tandenborstel al of niet van nut is voor den patiënt, had *Bruske* een internationale enquête ingesteld, waarvan de antwoorden eveneens van veel belang zijn. Wij hopen dat hij daar zelf in dit orgaan een en ander over zal willen mededeelen.

De *Wetgevende Commissie* bracht een belangrijk rapport uit over een wijziging der Statuten, die na 25 jaren dringend herziening behoeftten.

De voorstellen van *Holland* dienaangaande werden voor het grootste gedeelte aanvaard, wat onder andere meebrengt, dat Holland, evenals België, voortaan inplaats van één, twee afgevaardigden zal hebben in den Uitvoerenden Raad, waarop beide landen, gezien hunne groote belangstelling in het werk der F. D. I. (er waren *zeven* Hollanders in Genève, waarvan *vier* in officieele functies) ongetwijfeld recht hebben, hetgeen dan ook algemeen werd erkend.

Een ander punt, door deze Commissie onder de oogen gezien, was het groote nadeel dat aan den vooruitgang van de mondverzorging wordt veroorzaakt, door de uitoefening der tandheelkunde door lieden met onvoldoende algemeene ontwikkeling en opleiding.

De ernst van dit feit, dat uit den aard der zaak niet voor alle landen gelijk is en voor sommige zelfs niet bestaat, werd na een uiteenzetting van den toestand in Duitschland en Oostenrijk, algemeen ingezien, en een speciale commissie werd benoemd om dit vraagstuk te bestudeeren, opdat de F. D. I. al haar invloed kan aanwenden om dit euvel den kop in te drukken.

Een en ander hangt min of meer samen met den arbeid der *Onderwijs Commissie*, en nadruk werd gelegd op de wenschelijkheid om eerst aan dit gevaar te ontkomen, alvorens tandartsen en stomatologen elkaar over opleidingsvragen in de haren vlieden.

Deze laatste mogelijkheid is n.l. niet denkbeeldig, aangezien in verschillende landen sterke stroomingen bestaan om voor den tandheelkundige de volledige medische opleiding te eischen. In uitvoerige

besprekingen met leiders van het onderwijs in Frankrijk, Engeland, Duitsland, Oostenrijk en Amerika bleek, dat de tijd snel gaat en dat wat ten onzent thans de groote strijdvraag is, n.l. de voorbereidende medische opleiding, daar vrijwel geen punt van discussie meer uitmaakt.

Dat die voorbereidende opleiding dezelfde moet zijn als voor de medici — op welke wijze dan ook gegeven — werd door geen van allen meer bestreden, de vraag liep nu slechts over de hoeveelheid medische kennis, na een candidaatsexamen. Uit mededeelingen van *Dr. Rhein*, de bekende New-Yorksche tandarts, bleek dat hij en zijn vrienden krachtig ijverden voor de medische richting in het tandheelkundig onderwijs.

Als zeer merkwaardig trof mij de meening van George Villain, Gottlieb en anderen, dat twee jaren zuiver tandheelkundige studie voldoende waren, terwijl men in Holland *drie* jaren nog als te weinig beschouwt. Hierop nader ingaande, verklaarden zij, niet de illusie te hebben, dan een volleerd tandarts af te leveren, maar dit in drie jaar ook niet te kunnen. Volgens hen is er behoefte aan tandartsen, die het *dagelijks* voorkomende werk moeten beheerschen en dit kunnen zij in twee jaar leeren. Orthodontie, kroon- en brugwerk etc. dient volgens hen in post graduate courses onderwezen te worden, omdat de ervaring leert, dat dit in den studententijd, ook al duurt deze langer, om meer dan één reden niet goed te leeren is. De noodige medische kennis en vooral het medisch inzicht kunnen echter later niet meer worden bijgebracht.

Aan de *Onderwijs Commissie* werd opgedragen in plaats van het verouderde onderwijsplan een nieuw op te stellen dat een *minimum* en een *ideaal* plan zal moeten aangeven.

De *Commissie voor de Pers* kwam met een voorstel om over te gaan tot het stichten van een internationaal tijdschrift, orgaan van de F. D. I. en achte de verwezenlijking terstond uitvoerbaar, zonder kosten voor de Federatie.

Een Commissie werd benoemd, dit te onderzoeken en zoo mogelijk de uitgave nog dit jaar te doen geschieden.

Als Redacteur werd de ondergeteekende aangewezen.

Dr. Aguilar bracht verslag uit van de reizen door hem en zijn vrouw naar Rusland gemaakt, om daar hulp te brengen aan de Russische collega's die met hunne families in den meest letterlijken zin van het woord bezig waren, *den hongerdood* te sterven.

Door de bemiddeling der F. D. I. zijn, voornamelijk in Amerika, de fondsen bijeengebracht, die noodig waren om den Russen niet alleen finantiëel te steunen, maar ook om hen weer aan een instrumentarium te helpen, om verder in hun levensonderhoud te voorzien.

Tallooze brieven van innig dankbare geredden bewezen, welk menschlievend, voortreffelijk werk hier door leden der professie verricht is, om vakbroeders voor ondergang en erger te bewaren en een krachtig en langdurig applaus gaf uiting aan de bewondering en dankbaarheid der aanwezigen voor het moeilijke, tijdroovende, zeer onaangename en vaak niet ongevaarlijke werk, door den heer en Mevrouw Aguilar, in opdracht van de gezamenlijke tandheekkundigen van de wereld verricht!

Ten slotte was er een uitnodiging van de *Fédération Dentaire Française*, om het Congres in 1931 in *Parijs* te houden. Tevens was er een uitnodiging van Oostenrijk, om *Weenen* aan te wijzen.

Beide uitnodigingen zullen worden doorgezonden aan den Nieuwen Uitvoerenden Raad, die in 1926 in Philadelphia benoemd moet worden.

De zitting werd daarop gesloten.

Immiddels hadden de deelnemers niet te klagen dat er naast hunne werkzaamheden ook niet voor den stoffelijken mensch gezorgd was.

's Avonds werd er gezamenlijk gegeten en na afloop zag men menige tandheekkundige internationale beroemdheid met onnavolgbare gratie zich in fox-trot of tangopas door de balzaal bewegen, in gezelschap van een der vele dames, die het officieuse deel van de bijeenkomsten door hunne aanwezigheid luister bijzetten.

Dinsdagmiddag werd een bezoek gebracht aan het gebouw van den Volkerenbond, waar *Dr. Carrière* een voordracht hield over het werk van dien Bond, ten opzichte van de internationale hygiënische vraagstukken.

Daarna werd het Bureau International du Travail bezocht en werd door den heer *Derst* een uiteenzetting gegeven van doel en werkwijze van dit Bureau. Na afloop van dit bezoek bood het Gemeentebestuur van Genève een receptie aan in het mooie Museum dat aan het B. I. du Travail grenst.

Woensdagavond waren de leden der F. D. I. met hunne dames verenigd aan een banquet, waar de onvermoeide voorzitter der Zwitsers, collega *Jaccard* er de stemming in bracht door het ten geschenke bieden van een aantal voortreffelijk geslaagde caricaturen van kop-

stukken der F. D. I. tijdens de vergadering onopgemerkt gemaakt.

De Donderdagmiddag bracht als slot een excursie naar de Mont-Salève, waar men bij schitterend weer een verrukkelijk uitzicht had over het prachtige landschap dat Genève aan alle kanten omringt en wat tevens den deelnemers de gelegenheid gaf, onderling in gezelligen en dikwijls ernstigen kout diè vraagstukken te behandelen, waar officieel de tijd vaak voor ontbreekt en minder geschikt voor is.

Met groote voldoening kan de F. D. I. op deze bijeenkomst terugzien, waarvan een belangrijk aandeel toekomt aan de voortreffelijke regeling en ontvangst der Zwitsersche gastheeren onder leiding van den heer *Jaccard*.

De internationale sfeer, die tegenwoordig van de stad van Calvijn uitgaat, heeft ook hier haar gunstigen invloed doen gelden en doet alle eer aan de spreuk boven het machtige monument te zijner eere opgericht: *Post Tenebras Lux!*

CH. F. L. NORD.